

שאלות ותשובות

הרצאת המדריך מס' 78 | 20 בינואר 1961

שלום רב, חבריי היקרים. ברכות לכולכם. מבורכת היא שעה זו. שוב הגיע הזמן שבו טוב שתהיה תקופה של שאלות ותשובות, אז אני מוכן לשאלותיכם.

שאלה: האם אתה יכול להסביר את הקטע התנ"כי: "דבר אלוהים ניתן למשה: ... וְאִם-אֶסּוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָה נַפֶּשׁ תַּחַת נַפֶּשׁ: כַּד עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֶׁן תַּחַת שֶׁן יָד תַּחַת יָד רַגְלַי תַּחַת רַגְלַי: אִם אֶסּוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָה נַפֶּשׁ תַּחַת נַפֶּשׁ, עֵינַי תַּחַת עֵינַי, שֶׁן תַּחַת שֶׁן, יָד תַּחַת יָד, רַגְלַי תַּחַת רַגְלַי, כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה, פֶּצַע תַּחַת פֶּצַע, חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה."

תשובה: המשמעות של המילים הללו הובנה באופן גס, בצורה שגויה על ידי המין האנושי. זה פורש כמשמעותו שאלוהים הוא אל מעניש ואכזר של שכר ועונש. כמובן, זה לא כך והמילים מעולם לא נועדו לרמוז על כך. המשמעות האמיתית פשוט מאשרת את הצדק המוחלט של החוק הקוסמי, או של החוק הפסיכולוגי הפנימי שלכם. ככל שתעבדו יותר על הנתיב של חיפוש עצמי, כך אתם מועדים לגלות שזה כל כך נכון. אתם תמצאו איך אתם גורמים לכל הקשיים שלכם. כבר הפסקתם להתייחס למילים האלה כאל תיאוריה בלבד, אבל ככל שתתקדמו טוב יותר, כך תבינו באמת איך ולמה אתם גורמים לקשיים שלכם, ועל ידי עשייה זאת, אתם מקבלים את המפתח לשינוי בחיים שלכם.

רובכם התחלתם את החיפוש העצמי הזה בתום לב, אך בשלב מוקדם זה אתם בקושי יכולים לראות כיצד אתם אחראים לחוסר המזל שלכם, ולפיכך, עד כמה היקום הזה הוא הוגן ומדויק. רק כאשר אתם מגיעים לעומקים פנימיים מסוימים, אולי לאחר זמן רב של מאמץ קשה וכן, אתם מתחילים לראות בבירור מה בכם בדיוק גרם כל כך לקושי שאתם מרגישים כעוול. ככל שתיצרו יותר קשרים מסוג זה, כך תוכלו להבין טוב יותר את המשמעות האמיתית של אחריות עצמית ושל צדק אלוהי, ללא כל מחשבה על עונש וגמול. אתם מתחילים להבין שכל מה שאתם פולטים, לא משנה כמה זה נסתר או עדין, זה מוחזר אליכם. ואתם מרגישים ויודעים באופן עמוק שזה לא נובע מחוק מחמיר, נוקשה וחסר רחמים, אלא זה החוק הפנימי שלכם. ובזה אתם מבינים את התהילה של אהבתו של אלוהים וחוכמתו. ככל שתבינו טוב יותר את הסיבות וההשפעות שלכם, כך עליכם להיות משוכנעים יותר מהפלא של הבריאה המיטיבה הזו. זו המשמעות של המילים הללו. הפריטים השונים שצוטטו באימרה זו הם כמובן סמליים. אם אתה רוצה שאעשה זאת, אסביר את המשמעות של סמלים אלה. [בבקשה].

"עין": העין מסמלת את הראייה, את היכולת לראות, לא רק כלפי חוץ, אלא גם את המבט והנוף הפנימיים. במילים אחרות: הבנה. ככל שאתם מבינים יותר את עצמכם, אתם מבינים טוב יותר אחרים. אתם יודעים את זה. אבל גם, ככל שתבינו יותר, כך יבינו אתכם טוב יותר. ייתכן שהאמת הזו הפציעה אצל כמה מכם כאשר התקדמתם באופן ממשי והעמימות והערפל של הבלבול שלכם הוסרו. כשהערפל מתפוגג, העצמי האמיתי שלכם מתגלה אוטומטית ואחרים קולטים אתכם גם כן באמת. אין דרך טובה יותר או אחרת למצוא שזה נכון מאשר דרך הנתיב לחיפוש עצמי, להבנה עצמית ולניתוח עצמי. כל אחד מכם שהגיע לניצחון כלשהו בתוכו, יבין בדיוק למה אני מתכוון, לא רק מבחינה תיאורטית, אלא דרך חוויה של האמת הזו. הראייה וההבנה האמיתית שלכם מתחילות רק כאשר אתם רואים ומבינים את עצמכם. ובאמת מידה זו תובנו. עם הבנה כזו, תראו שלמשמעות המילים הללו יש השלכה חיובית ולא שלילית. זה לא אומר: "אם תעשה משהו לא נכון, שגוי, ישיבו לך כגמולך, אתה תיענש." זה אומר:

"כפי שאתה רואה ומבין את עצמך ואת האחרים, כך אתה מאפשר, על ידי הרמת המעטה, להיראות ולהיות מובן."

"חיים": אם אתם מרפאים את עצמכם מהקונפליקטים שלכם, אם אתם משתלבים והופכים לאחד בתוך עצמכם, אתה הופכים לחיות בחיוניות, בחיות תוססת. במידה קטנה, אלה מהחברים שלי שבאמת עובדים בנתיב הזה, חוו את זה כאמת. אולי חוויתם את זה רק באופן זמני, עם זאת אתם יודעים על מה אני מדבר. אתם מבינים את המילים האלה במובן עמוק יותר מאשר רק בתור תיאוריה. היו אותם רגעים של מציאת האמת בתוכם, כאשר פתאום, הלאות שלכם, המוות שלכם הוסרו מכם. אתם מרטיטים את החיים. אתם החיים. ולכן אתם נותנים חיים לאחרים. כוח החיים חודר דרככם ומוצא בכם מכשיר שבאמצעותו אפשר להתבטא רק כשאתם חיים, כשאתם כוח החיים. יש לכם השפעה נותנת חיים על אחרים. החיים יכולים להתקיים רק יחד עם האמת. היכן שהאמת מטושטשת על ידי הפחד שלכם, הפחדנות והאמונה השגויה שניתן להתמודד עם החיים על ידי התחמקות, נוצר מוות. לא משנה עד כמה האמת הזמנית בכם עשויה להיות לא נעימה, התמודדות מולה מביאה לתחושה תוססת של חיים. רובכם יודעים זאת מניסיונכם בעבודה זו.

"שן": מהי שן? אתם צריכים את השיניים שלכם לנשך, ללעוס, להכין את האוכל הפיזי כדי שהגוף שלכם יוכל להטמיע אותו. המשמעות הפנימית של שן היא של מכשיר הטמעה. כאשר אתם מטמיעים את החיים, האירועים שבאמת יכולים להפוך לחוויה על ידי הטמעה נכונה, מחייבים אתכם להפעיל השפעה דומה על אחרים. מצד שני, חוסר ההטמעה שלכם גורם לעיוורון. העיוורון שלכם בתורו חייב ליצור עיוורון כלפיכם. אמרתי את זה בעבר בקשר לעין רואה ומבינה. אבל השן מתייחסת ספציפית לתהליך שמאפשר לראות, בזמן שהעין מסמלת את התוצאה הסופית. לפני זמן מה הזכרתי את העמדות והתגובות הפנימיות המדבקות. כל זה הוא הסבר לגורם הזה.

אם תאמנו את עצמכם ליישם את זה בתצפיות שלכם, תזכו להבנה מלאה של המשמעות הזו. אתם לעיתים קרובות כל כך מבולבלים ממצבים מסוימים בחיכם. אתם לא יכולים להטמיע את המצב הזה כי עדיין לא מצאתם איך גרמתם לזה. רק בהבנת הסיבות שפתחתם בזה, תוכלו להטמיע כראוי את חיכם. בכל פעם שאתם מבולבלים, זה אומר שלא הבנתם נכון והטמעתם את החוויה. זה יוצר הרגשות שליליות שחייבות להשפיע על הסביבה שלכם.

אנשים שחיים עם גישה זו יתמודדו עם כל אירוע שיקרה בדרכם ברוח שונה לחלוטין מאשר אנשים שעדיין מייחסים התרחשויות מסוימות לגורל שאינו בשליטתם. אנשים שמבינים וחיים על פי אמת זו ייקחו כל אירוע ויבדקו אותו לעומק באשר לתגובותיהם האמיתיות ולמגמות הנסתרות שלהם. אם עושים זאת בכנות, תובנות מדהימות חייבות להגיע - אולי לא מיד, אבל תובנות חייבות להגיע אם אתם מתמידים. אז תראו שהתוצאה השלילית היא התרופה היחידה, הפתרון היחיד שאתם צריכים כדי לשנות את הגישה השגויה הבסיסית. זו, וזו בלבד, הטמעה נכונה של החיים וחוויות החיים. לעיתים קרובות אתם סובלים כי אחרים לא מבינים אתכם. אני מבטיח לכם שזה קורה רק כי בדרך כלשהי לא הטמעתם את החיים כפי שהם יכולים להיות אפשריים עבורכם. חלקכם, חבריי, חוו שאנשים בסביבתכם פתאום התחילו להגיב אחרת כלפיכם, למרות שהם עצמם לא הלכו בנתיב כזה. עצם הצמיחה והשינוי הפנימיים שלכם איפשרה לאחרים סביבכם להגיב בצורה חיובית יותר כלפיכם. בה במידה שאתם מטמיעים, באותה מידה אתם משפיעים על אחרים, ומאפשרים להם בעדינות, במידה מסוימת, גם להטמיע קצת יותר טוב.

אם יש שאלות כלשהן בשלב זה, אנא שאלו אותן, ונוכל להמשיך עם הסמל הבא לאחר מכן.

שאלה: הזכרת "חוק פסיכולוגי פנימי". אתה מוכן להסביר את זה, בבקשה?

תשובה: לא משנה אם אתם קוראים לזה חוק פסיכולוגי או קוסמי. זה אותו דבר. עם זאת, כאשר אני מתייחס ל"חוק קוסמי", אתם אוטומטית חושבים על משהו שהוא הרחק מחוץ לעצמכם. כשאני אומר "חוק פסיכולוגי", אתם משייכים אותו אוטומטית לעצמכם, כפי שצריך. האחרון מכוון את החשיבה וההרגשה והתפיסה שלכם לערוץ נכון יותר; אתם לוקחים אחריות עצמית כשאתם יודעים שזה אתם, שזה החוק שלכם. אבל "חוק קוסמי" נראה לכם כאילו זה משהו שאין לו שום קשר אליכם. זה נראה שכיננו אותו מבחוץ, ואין לכם שום השפעה עליו. זו טעות, גם אם היא רק בתחושה מעורפלת. במציאות, השניים זהים. כעת הבה נעבור לסמל הבא.

"יד": מה מייצגת יד? יש למישהו מכם רעיון? [נתינה. חֲבֵרוֹת. פעולה. לקיחה.]

תשובה: לוקח ונותן. כן. כל זה. פעולה כוללת את כל זה ועוד. היד היא הכלי שבעזרתו אתם מייצרים, מוציאים לפועל רעיון; שאיתה אתם נותנים, לוקחים, מקבלים; שאפשר להרחיב אותה בחֲבֵרוֹת. מכאן שסמל היד מייצג סוג מסוים של פעולה, ולכן גם "פעולה מחדש". כפי שאתם פועלים ותגיבו, כך יינתן לכם. אני בקושי צריך לפרט את זה. כולכם יודעים שזה נכון, לא רק בתור מושג דתי ידוע, אלא גם מניסיון העבודה האישית שלכם כשאתם עובדים על עצמכם. זה שונה מאוד מהמושג של גמול. מחשבות ורגשות הם גם פעולות ותגובות. בהכרח יש להם השפעה על אחרים וההשפעה הזו חוזרת אליכם.

תגובה: כפי שכבר ציינת, כל הטקסט הזה הוצא מהמסגרת שלו וקיבל משמעות מעוותת. זה מרמז על פחד שלילי כאילו זה החוק שלפיו יש לשלוט על האדם ולהשיב לו כגמולו על ידי הצדקת כיתבי הקודש.

תשובה: כמובן. זוהי אי הבנה אנושית טיפוסית לחשוב על זה במונחים של להשיב כגמול, ולא במונחים של סיבה ותוצאה בשל חוק צודק להפליא שהוא רחמים, חסד, חוכמה ואהבה.

תגובה: האם גם אני יכול להוסיף משהו? במתי פרק ה', פסוק 38, ישוע אומר: "שמעתם כי נאמר עין תחת עין וישן תחת ישן: אבל אני אומר לכם, אל תתנגדו לרוע."

תשובה: כן. הבנת המשמעות האמיתית של הציטוט שאנו דנים בו תראה לכם שהצהרתו של ישוע אינה סתירה כלל. זה אולי נראה כך, זה אולי נראה כמו פרדוקס מצד אחד, או תיקון מצד שני. זה אף אחד מהם. זוהי רק הגדלה, הרחבה. עם ההבנה שאתם זוכים בנתיב זה, אתם חייבים לראות שכל הרוע הוא תוצר-עצמי, ולכן זה השיעור והתשובה שלכם. זוהי הדרך היחידה שבה אתם יכולים ללמוד לשחרר את עצמכם מהגורמים הפנימיים האחרים. התנגדות לרוע מתורגמת למונחים של חייכם האישיים ותגובותיכם, פירושה התכווצות שלכם מהתוצאות שאתם אחראים להן במישרין או בעקיפין, ולכן לא ללמוד מהחיים. זוהי הגישה שבה אתם מאשימים אחרים, את אלוהים, גורל, החיים, במקום למצוא את הסיבות שלכם. זוהי נסיגה מהחיים, או אנטגוניזם נגדם, עקב כישלון להבין את המשמעות האמיתית של החיים. "להתנגד לרוע" פירושו כל זה. כל עוד אתם מתרעמים על התרחשויות מסוימות

בחייכם, כל עוד אתם מתנערים מאחריות להתרחשויות כאלה, אינכם יכולים אפילו להתחיל למצוא את האחריות הזו. לפיכך אתם לא במציאות במובן האמיתי שלה. על ידי התמודדות ישירה ובאומץ עם עצמיכם, אתם חייבים בסופו של דבר למצוא את הסיבות שלכם ולהשתחרר מהתובנה הזו. אתם לא צריכים להסתכל אל גלגולי העבר, כי אם אתם באמת רוצים, אתם תמיד יכולים למצוא בתוך עצמכם, בהווה, את השורש שגרם ל"רוע". אז האמירה הזו של ישוע אינה סתירה, אלא משמשת רק להרחיב ולהעצים את המשמעות.

תגובה: זה רק נשמע כך, כי הוא אמר: "אבל אני אומר לכם שלא תתנגדו לרוע; אבל כל מי שיכה אותך על לחיך הימנית, תפנה אליו גם את השנייה." אז זה נשמע כמו פרדוקס.

תשובה: כן, אם לא מובן במשמעות השטחית שלו, זה בדיוק ההפך מסתירה. לכל האמירות בכתבי הקודש יש משמעות הרבה יותר עמוקה ממה שמוצע ומרומז על פני השטח. אם תתפסו את המשמעות הזאת העמוקה יותר, תקבלו הבנה שונה לחלוטין של כתבי הקודש.

שאלה: אני מאמין שאמירה נוספת של ישוע הובנה לא נכון. זה עָוֹת במשמעות של אי-צדק. המילים במרקוס פרק ד' פסוק 25 הן: "כי מי שיש לו, ינתן לו; ומי שאין לו, ממנו יילקח גם מה שיש לו". נראה שהדבר מתייחס לעיקרון של המעגל הזדוני.

תשובה: בדיוק. אתם מבינים, ידידי, אני מאמין שכמעט בלתי אפשרי שמישהו יבין באמת את כתבי הקודש, אלא אם כן מישהו עושה עבודה כזו בנתיב. בעבודה זו של חיפוש עצמי, לאמירות תהיה משמעות מאוד ברורה עבורכם. כעת אתם יודעים היטב שבכל מקום שבו מתקיימים בכם סטייה, תפיסה מוטעית או קונפליקט, נוצרים מעגלים זדוניים. הם כדור שלג. הם הופכים גדולים יותר ויותר, כך שאתם מחמירים את המצב ללא הרף. מה שבמקור רציתם לברוח ממנו נעשה הרבה יותר גרוע. מתוך התחמקות זו, אתם יוצרים קונפליקטים ועמדות שגויות שגורמים להבאת יותר אומללות ממה שהיתה לכם, ללא התחמקות ופחדנות כאלה. לעסקה שרציתם לעשות על ידי קבלת גישה פנימית מתגוננת ושגויה על עצמכם, יש הדהודים הרבה יותר חזקים ממה שהבנתם. לזה בדיוק התכוון ישוע.

מצד שני, כשאתם בבריאות, בהרמוניה, בין אם במצב מינימלי ובין אם במצב אופטימלי, שום קושי לא יצטרך לבוא אליכם ואני מעז לומר שכל מי שהתקדם במשהו בעבודה זו חווה זאת באופן אישי שזה נכון, לפחות במידה מסוימת. רק אז תובנה התורות הרוחניות של כל הזמנים במשמעותן האמיתית. רק אז תראו שאלוהים לא יושב על כס מעליכם, מחלק באופן שרירותי שכר ועונש, מזל וביש-מזל. אבל בבריאות שלכם, בהתאם למציאות בכל רמות ההווה שלכם, אתם מייצרים יותר ויותר אושר. במלאות שלכם, אתם מושכים בהדרגה חוויה חיובית יותר. בנפש החולה ובטעויות שלכם, תוצרים של פחד, גאווה, יהירות, בורות, חושך, בלבול, אתם לא רק אומללים, אלא, עם המגמות הללו הגורמות לאומללות, אתם מְרַעִים את המצב עם הגברת האומללות. לפיכך, מן העני יִלְקַח. העני משמע החולה, הבור, אלו הנמצאים בטעות ובחושך. העשיר, הכוונה לאלו שמבינים. עכשיו בואו נמשיך.

"רגל": "מהי רגל?" [תנועה. עומדת על. התקדמות.] שוב, פעילות, אבל מסוג אחר. הבה נבחן את ההבדל בפעילות בין יד ורגל. פעילות היד היא בעלת אופי שעשויה להתרחש מבלי לגרום לשינוי בתנוחת האדם עצמו. אנשים יכולים להפיק, לייצר ולעשות דברים

עם הידיים בזמן שהם נשארים במקום. זה מסמל סוג מסוים של פעולה פנימית. פעולות כאלה עשויות להיות משמעותיות וחשובות, אך רק באופן מצטבר. אם מצטרפת סדרה שלמה של פעולות כאלה, הן מצביעות על דפוס אינהרנטי; הן מראות עיקרון ותפיסה בסיסית של חיים. במילים אחרות, פעולות היד מסמלות את הפעילויות והתגובות היומיומיות שלכם - החיצוניות והפנימיות, את האירועים הקטנים הרבים, כשלעצמם חסרי חשיבות לכאורה, ואת היחס שלכם אליהם.

הפעילות של כפות הרגליים, לעומת זאת, מסמלת תנועה של האדם כולו - או היעדר פעילות, אם אתם עומדים במקום. זה יכול להיות חיובי במובן של נקיטת עמדה נחרצת, של לא לברוח. או שזה יכול להיות שלילי במובן של מבוי סתום או קיפאון, או סטגנציה. כפות הרגליים מערבות את כל הגוף - או האדם. במונחים פסיכולוגיים, בהתייחסות לחיים שלכם, תנועת הרגליים שלכם מסמלת שינויים גדולים, החלטות, עמדות. כל החיים מובחנים בין שני סוגי הפעולות הללו: הפעולות שהן בעלות חשיבות מינורית אם הן אינן דפוס חוזר - חולפות, עוברות, אלו שאינן כרוכות בהכרח בפנימיות שלכם, אלא אם כן, כמובן, הן כנאמר קודם, דפוס חוזר. זו הפעולה שלא בהכרח משפיעה על הישות הפנימית. אולי על הישות החיצונית. אבל זה לא אומר שפעולות כאלה לא מייצרות השפעות שחוזרות אליכם. הפעולות העיקריות - רגליים - מסמלות שינוי מכריע, החלטות גדולות, תנועה - עצמית מניעה או היעדרה. פעולות אלו קובעות את ה"עמידה" הרוחנית שלכם, הגישה הבסיסית שלכם לכל נושאי החיים העיקריים. אני בקושי צריך להדגיש שוב שהגישה המודעת של האדם אינה בהכרח הגישה הפנימית והלא מודעת האמיתית. היא קובעת אם אתם בוחרים או לא בדרך למעלה, עם כל מה שזה דורש כדי להמשיך בה, מוכנים לשלם את המחיר על ידי התגברות על התנגדות מיוחדת. התגברות כזו מחייבת יותר תנועה או פעולה מאשר רק אלו הקטנות של הידיים שלכם שמאפשרות לכם "להישאר במקום", כביכול.

מיותר לציין שלפעילות גדולה כזו יש השפעה גדולה עוד יותר על עצמכם ועל אחרים סביבכם מאשר הפעולות והתגובות המינוריות, המישניות. הפעילות הגדולה מבססת את מקומכם בחיים, את האירועים המרכזיים שלכם. בעזרתה, אתם בונים את גורלכם, ועם הפעילות אתם קובעים את הפעולות והתגובות המינוריות.

"בעירה": יש לכם מושג מה זה יכול לסמל? [הקרבת זבח. טיהור. רצון פנימי להתפתחות]

תשובה: אש האהבה. הבעירה של להיות חי, של פעולה, של עשייה בצורה אורגנית נכונה. זה מכיל את כל מה שאמרתם. אהבה, הקרבה, היטהרות, הכל - הניצוץ הזה, הניצוץ הבוער הנכלל בכל היצורים החיים. אם תשחררו את הניצוץ הזה להפוך ללהבה בוערת, במקום לקבור אותו באפר, תעוררו את הניצוץ אצל אחרים.

שאלה: האם זה הניצוץ האלוהי?

תשובה: כן

שאלה: מותר לי לשאול משהו שלדעתי נשאל בעבר, אבל אני עדיין לא יודע בדיוק את התשובה. מדוע כל הדברים הללו לא הוסברו בבהירות מספקת כך שלא ניתן היה שלא להבין אותם נכון?

תשובה: חבריי היקרים, כל עוד הצמיחה הפנימית של האדם אינה מפותחת מספיק, אין שום דרך להבין משמעות רוחנית, בין אם ברורה ובין אם ישירה, מבוטאת, כך שניתן לשלול אי הבנה, או העברה בצורה אלגורית ועקיפה. למעשה, ככל שההסבר ישיר יותר, כך זה מסוכן יותר למי שהבנתו לא הגיעה לרמה גבוהה יותר באמצעות התפתחות.

אפילו היום, כאשר המין האנושי מפותח במובנים רבים יותר, אם החומרים הלימודיים שלי היו מוצגים לאנשים שרחוקים מחשיבה כזו, מושגים כאלה, רעיונות כאלה, ייתכן ולא ניתן היה להבין את דברי. המעט שעשוי להיות הגיוני עבורם, תהיה לו השפעה גרועה יותר ממה שהם לא מבינים כלל. הם היו מחוייבים להבין לא נכון - וזה בכלל לא זהה לאי הבנה - ולכן פגיעה היתה בלתי נמנעת.

שאלה: לא התכוונתי בשאלתי למונחים פסיכולוגיים כאלה, אלא במונחים פשוטים, כמו כמה אמירות בתנ"ך שהן ברורות גם היום. למשל, "אל תעשה לאחרים מה שאתה לא רוצה שייעשה לך". זה דומה במשמעותו, אבל הרבה יותר ברור.

תשובה: אני יכול רק לחזור על כך שאי אפשר לגלות אמת גדולה למי שעדיין אינו מסוגל להבין. אותו אדם נוטה להבין באופן שגוי את ההסבר ה"פשוט" כמו ההסבר המוסווה. אבל למי שיכול להבין, להסבר המוסווה, החבוי בתוך סמלים, יש משמעות והתגלות נוספות שלא ניתן למצוא בהצהרות פשוטות.

היום, כשהמונים מבינים הרבה יותר ממה שהם הבינו לפני אלפי שנים, האמת יכולה להינתן בצורה ישירה יותר, פחות מצועפת. אבל עדיין, אי אפשר למנוע אי הבנה, ולכן יש לשקול היטב את המינון או הפרופורציה, לגבי כמה סיכון אפשר לקחת, כמה אפשר לחשוף. לפעמים יותר אמת יכולה להשפיע גרוע יותר ולהוביל לנזק גדול יותר מאשר פחות אמת. שכן אמת שלא מובנת כהלכה מובילה לחצי אמת שהיא המסוכנת מכולן. הרבה מזה קרה ומחוייב שיקרה בעתיד. אי אפשר להימנע מכך, כי התועלת לאותם מעטים שמפיקים הבנה אמיתית מהאמת הנגלית תאזן את זה. לכן חייבת להיות שקילה מתמדת בין התועלת לנזק שהאמת יכולה להביא. הסתרת התחושה הפנימית מאחורי סמלים היא אחת הדרכים שבהן ניתן להשיג את שני השיקולים. הסמליות מגינה על האמת מפני מי שיבינו אותה לא כהלכה וינצלו אותה לרעה. והיא מגלה את האמת למי שמוכנים לה.

אבל מאחר שאף אחד לא מפותח ופתוח לחלוטין בכל תחומי הווייתו, אלו שהעבירו את האמת, שתרגמו אותה - ציטטו לא נכון, הבינו שלא כהלכה ועיוותו את המשמעות המקורית. כל מי שעשה זאת אי פעם עשה זאת בהיבט אחר. אבל זה לא קרה בגלל שהאמת הוצגה בסמלים ובמשלים אלא בגלל שהבנתו של האדם לא הייתה מספקת. זה היה גרוע יותר לו האמת הייתה מוצגת ישירות. אמת יכולה להיות נשק מאוד מסוכן, חברים שלי. אפילו האמת שאני מציג לכם יכולה להביא לתוצאה כזו. אם אנשים לא מוכנים ליישם זאת באופן אישי, במובן העמוק ביותר האפשרי, הם יכולים לשפוט אחרים, מה שעלול להיות מסוכן עוד יותר בכך שזה יהיה נכון בחלקו. בלי להכיר בנטיות השליליות של עצמם, אנשים ישיגו תפיסה קריטית של הנטיות השליליות של אנשים אחרים, שבה הם יכולים להתמקד ללא כל פרופורציה, תוך התעלמות מגורמים אחרים המשנים את ההשקפה הכוללת. עם השקפה זו, הם הופכים יהירים. הם שופטים לא נכון, למרות שמה שהם רואים אולי נכון. ולימוד כזה של אמת עשוי רק להגביר את ההשקפה השלילית כלפי אחרים, אם הם עצמם לא יחפשו בתוכם בכנות את מה שהכי כואב, וממה שהם הכי מתכווצים! האמת צריכה להיות מטופלת בזירות

ובאחריות. אם אנשים בורים מבפנים, עדיף לא להאכיל אותם באמת, אלא להשאיר אותם, במקום זאת, בבורות חיצונית.

תגובה: ישוע עצמו אמר, "כי האות הורגת, והרוח מחייה"

תשובה: כן, זהו זה. כולכם תראו יותר ויותר שזה נכון. עכשיו, מה השאלה הבאה שלכם?

שאלה: מהי ההגדרה האמיתית של יכולת אצל בן אדם?

תשובה: מעל לכל, זוהי הכרת הפוטנציאלים והמגבלות של האדם עצמו. היכן שנעדרת ההבנה הברורה של המגבלות של האדם עצמו, היכולת חייבת להיות חסרה. אם כך אנחנו תמיד חוזרים לאותו דבר. ידיעה עצמית, הערכה עצמית אמיתית ומציאותית, היא הדבר היחיד שיכול להביא את מירב היכולת, היצירתיות והכוח הבריא. לא צריך רק להכיר במיגבלה לגבי חוסר אפשרי בכישרון שאדם רוצה אבל לא ייתכן שיהיה לו בגלל גורמים מסוימים. יש להכיר במגבלה גם לגבי פוטנציאל שמישהו אינו מעוניין לטרוח ולפתח יכולת, הישג. במילים אחרות, כישרון רדום אמנם עשוי להתקיים, אך האדם עשוי לייחל למצבו המושלם ללא העמל והמאמץ של טיפוחו. תובנה לגבי הרצונות הנסתרים של האדם והסיבות שלו יולידו את הכשרון, אם הוא קיים בפועל. אם כן, אם זה אמור להתבצע, מצטבר תסכול כי האדם לא מבין שהוא לא באמת עושה את העבודה הנדרשת כדי לבנות את זה. עם הערכה עצמית כנה כזו, החלטות נכונות חייבות סוף סוף להתקבל, ולהוביל ליכולת, ליצירתיות ולכוח בריא.

שאלה: הצעת בפעם הקודמת שאעלה שוב את השאלה הזו. השאלה הייתה: "אם בכל מקרה צריכה להיות פגיעה, אני מעדיף פגיעה עצמית מאשר להיפגע על ידי מישהו אחר."

תשובה: בחלקו נכנסתי בעבר לנושא של ענישה עצמית והרס עצמי, אבל ארחיב אותו מעט לאור הידע החדש שצברתם. זו כמובן גם שאלה של גאווה, של תחושת החשיפה לזולת, בעוד אדם הוא קורבן חסר אונים. כל זה תורם רבות לרצון הלא מודע לפגוע בעצמו לפני שלמישהו אחר יש סיכוי.

אבל יש סיבה בסיסית עמוקה וחשובה יותר שהתפתחה מההרצאות האחרונות. אני אראה לכם איך זה חל על השאלה הזו. כפי שאתם יודעים כעת, ישנן שתי גישות פנימיות שולטות, זרמים או כוחות באדם. מצד אחד יש את הרצון לאהבה - להיות נאהב ולאהוב - שניהם מציאותיים ולא מציאותיים, בוגרים ולא בוגרים. מצד שני, ישנה הנטייה התוקפנית של רצון לשלטון, לשליטה על אחרים, לריבונות. אחד חייב בהכרח להפריע לשני. אחד חייב לשלול ולהחריג את השני. עם זאת, באופן לא מודע אתם חושבים שניתן לשלב אותם. אתם מנסים שהאחד ישרת את האחר, והניסיון הזה מחוייב להכשל. זה יוצר קונפליקט אדיר בפנים. כל עוד אינכם מודעים בצורה חמורה וספציפית לשני הזרמים הללו, אינכם יכול להשלים עם החיים. כל עוד אתם מנסים להיאבק במאמץ בקונפליקט הזה על ידי ניסיונות עיוורים ובלתי מודעים לגרום לשני כוחות שאינם יכולים להתקיים בו זמנית לשרת את אותו מטרה, אתם חייבים להיקרע בפנים לגזרים. רק תודעה מודעת לקונפליקט הזה תראה לכם את הדרך לעשות שלום בתוכם, או איך לשלב את שני הזרמים.

אופן הפצת שני הזרמים הללו משתנה עם כל אדם. אצל אדם אחד, זרם אחד יכול להיות הבולט, המכריע. אצל אחר, זה מיטלטל ומשתנה, בשלב מסוים זרם אחד חזק יותר, בזמן אחר השני. אצל אדם אחר, זה מתחלק בצורה שווה. החיים החיצוניים שלכם, מה שיש לכם ומה שחסר לכם, ואיך יש לכם את מה שאתם שואפים אליו, הם אינדיקציה ברורה לכוח ולהפצה של שני הכוחות הללו הנלחמים בתוכם.

שילוב של שני כוחות אלה אינו אומר סילוק מוחלט של אחד או שניהם. זה פשוט אומר שישתמשו בשני הכוחות בצורה בריאה, כאשר יש סיבה או צורך אמיתי לכל אחד ללא כפייה, ללא השתוללות, ללא צורך מדומיין שלא קיים בפועל. רק עם תובנה ברורה של קיומם של שני הכוחות הללו וכיצד הם פוגעים בכם במאבק העיוור שלכם, תוכלו להבין כמה אנרגיה מיותרת הכנסתם לפתרון הכוזב שבאופן לא מודע חשבתם שיעבוד בשבילכם. ורק אז תשתמשו באחד משני הכוחות הללו בדרך הבריאה והקונסטרוקטיבית שלשמה הם נועדו במקור. ידע כזה לעולם לא יכול להגיע אליכם על ידי פיתוח תאורטי לגביו. הדרך היחידה היא למצוא בהתחלה את קיומו של התפקוד השלילי שלהם בתוך עצמכם. למשל, הרצון לאהבה הוא די לגיטימי. אבל אם הרצון הזה משמש בשנות הבגרות שלכם כדי להתגבר על פגיעה בילדות, אם אתם משתמשים בכל האנרגיות הלא מודעות שלכם בכיוון הזה, הדחיפות של התשוקה המנופחת הזו הופכת להרסנית. זה כבר לא ממלא את ייעודו המקורי. אבל אתם צריכים להבין בבירור ולראות איך זה חל עליכם. מצד שני, אתם משתמשים באופן לא מודע בכוח התוקפני כדי להתגבר על חוסר הביטחון שלכם, על תחושות חוסר ההתאמה שלכם. אתם משתמשים בזה כדי לזכות בכבוד, בכוח, בהערצה, באופן לא מודע מתוך אמונה שבכך אתם גם זוכים לאהבה. במציאות הכוח התוקפני, בדרכו הבריאה, אמור לשרת אתכם בסכנה ממשית להגנה ממשית, לעמוד על דעתכם כאשר היושרה שלכם מוטלת על כף המאזניים, או לאסור על אחרים לנצל אתכם. אבל רוב בני האדם כנועים במקום הלא נכון, מוותרים היכן שהם צריכים לעמוד על שלהם עם הזרם הבריאה הזה. אולם היכן שהם לא צריכים, הם משתמשים לעתים קרובות בתוקפנות בצורה אלימה ביותר. הדרך הבריאה לעולם לא תגרום להתערבות ולבלעדיות הדדית. הרצון לאהבה ולתוקפנות בריאה נועדו לחיות בשלום זה לצד זה.

בשל הקונפליקט הזה שמפרק אתכם - והגיע הזמן שבו כולכם צריכים להיות מודעים לכך בצורה חדה - ניתן להסביר הרבה יותר טוב את הנטייה לפגוע בעצמכם במקום לקחת את הסיכון להיפגע מאחרים. באופן לא מודע, אתם יודעים היטב עד כמה המאבק הזה עקר. חלק אחד בתת המודע שלכם מנסה לקחת את הדרך הקלה החוצה. חלק אחר, עמוק יותר בהוויה שלכם, צופה ויודע שזה חסר ערך ומזיק. הידע החבוי העמוק זה אינו מתפרש נכון על ידי התודעה שלכם. הקול הזה מתכוון רק למסור: "אתה במסלול הלא נכון בדרך שאתה הולך. חפש מוצא אחר." התחושה המודעת שלכם יודעת רק "חוסר תועלת, חסר ערך" וזה נותן לכם תחושה של חוסר תקווה, חוסר סבלנות וסלידה מהחיים, הרגשה של "מה התועלת?" כן, לפעמים אפשר לייחס את מצב הרוח הזה לדברים חיצוניים שקורים לכם שנראים כ"סיבה" לייאוש שלכם. אבל עמוק בפנים, זו הסיבה האמיתית. בגועל הזה מהחיים, בתחושת חוסר התכלית הזו, אתם חייבים לפגוע בעצמכם. אתם בטח אפילו רוצים לפגוע בעצמכם, כי אז, לפחות, יש לכם הסבר גלוי לייאוש העמוק שלכם. קל יותר לשאת זאת מאשר היעדר כל "סיבות" חיצוניות.

שאלה: האם יש איבר תואם של העין הפנימית, הממוקם בין שתי העיניים החיצוניות?

תשובה: כן, חברים שלי. כל האיברים החיצוניים שלכם הם כפילויות של איברים פנימיים. למעשה, יש לכם יותר איברים פנימיים מאשר חיצוניים. לא כל האיברים האמיתיים שלכם באים לידי ביטוי בגוף הפיזי.

שאלה: אני מאוד מבולבל לגבי כל העצמי: העצמי הנמוך, העצמי הגבוה, העצמי הפנימי, עצמי המסכה, הנפש והכל. תוכל ליישר את ההדורים?

תשובה: ובכן, חבריי היקרים, אתם מבינים, העצמי הגבוה והעצמי הפנימי, הם כמובן אותו הדבר. אם אני נוטה כעת להשתמש באחרון לעתים קרובות יותר מהראשון, יש לי סיבה טובה לכך. כאשר דנתי לראשונה בעצמי הגבוה, העצמי הנמוך ועצמי המסכה, זה היה לפני זמן רב. זה היה הרבה לפני שנכנסנו לעומק ההוויה שלכם, בשלב הזה של חיפוש עצמי. אחר כך ניסיתי להראות לכם חלוקה כללית, כוללת של האדם בצורה מתמצתת כביכול. אבל ככל שאתם משיגים תובנה עמוקה יותר לתוך עצמכם, אתם מתחילים לראות שהחלוקה הזו המורכבת משלושה חלקים לא תמיד מופרדת בקפדנות. הגבול הוא דק. ולעתים קרובות, אחד מקיים אינטראקציה עם השני. כל אחת משלוש החטיבות הללו מכילה מספר רבדים. למשל, נטייה מקורית, שמגיעה מהעצמי הגבוה, יכולה להיות מעוותת על ידי הסטיות והקונפליקטים הפנימיים שלכם ולכן תהיה מנוצלת לרעה על ידי מניעים שליליים. לפיכך, זה יוביל לפישוט יתר של להיצמד למונחים: עצמי גבוה, עצמי נמוך ועצמי מסכה. המונח 'עצמי פנימי' יגרום לכם כעת להיות מודעים יותר לליבה הפנימית ביותר של הווייתכם, מבלי לעכב אתכם על ידי השפעה קלה ביותר של שיפוט מוסרי.

יש גם סיבה נוספת שבגללה אני רואה לפעמים כשימושי לשנות ביטוי או מינוח. כאשר זה חוזר על עצמו לעתים קרובות מדי, אתם מפסיקים להרגיש את המשמעות האמיתית. זה הופך לתווית וזה רע. תמיד יש צורך לגשת לעבודה זו עם רעננות בתחושה ובהשקפה. מונח או מילה חדשה עשויים לעזור בכך. זה עוזר לכם להימנע מסטגנציה במושגים שלכם. זה מונע מלהיאחז במילים מוכנות אשר על ידי החזרה איבדו את משמעותן הפנימית עבורכם. זו הבעיה בכל תורות האמת.

לעצמי הנמוך אין, כמובן, שום קשר לעצמי הפנימי, למרות שהוא לא תמיד על פני השטח. אבל אתם כבר לא צריכים את התנאים האלה עכשיו, כשהתקדמתם משם. ועכשיו אתם גם יכולים לראות שזה לא פשוט כפי שזה נראה. בזמן שדנו בנושא זה, החלוקה המשולשת הזו שימשה תוכנית, מתווה, כביכול. עכשיו כשאתם מנתחים ולומדים להבין את התגובות והעמדות הפנימיות שלכם, אתם כבר לא צריכים לחשוב במונחים של חלוקות מגבילות כאלה. מה ששימש פעם כסקיצה בלבד, מתמלא כעת בפרטים. אל תשכחו, ההרצאות האלה הן משהו חי. הן מותאמות להתקדמות שלכם, לצורך של זמן ההווה בעבודה האישית שלכם.

הנפש מעידה על העולם הפנימי שלכם של רגשות ותגובה, באופן כללי. האם זה ברור? [כן תודה רבה לך]

שאלה: המילה "דימוי" מעלה בראש מאמר שקראתי זה עתה את "אימאגו דאי", "דימוי אלוהים". תהיתי לעתים קרובות מדוע בחרת במילה "דימוי" כדי להציע תכונה שלילית בתוכנו, כאשר בכתבי הקודש אנו קוראים שנבראנו בצלם אלוהים. האם הכוונה היא שבני אדם אינם אמורים ליצור דמות של אלוהים מאחר שדימויים מעשה ידי אדם הם רק השלכות, אלא שרק אלוהים יכול ליצור את דמותו של עצמו באדם?

תשובה: בחרתי במילה "דימוי" כי, כמו שהסמל יבהיר, דימוי הוא משהו כמו ציור. יכולתי להשתמש גם בביטוי הזה. שניהם סטטיים למדי, מתים וחיכוי של החיים, המשרטטים מציאות כוזבת. זה אולי מאוד אמנותי, אבל בכל זאת זה לא הטבע, זה לא אמיתי. אם כעת תהרהרו במשמעות הדימויים בתוכם, תראו בבירור עד כמה הביטוי הזה נבחר באופן קולע. הדימויים שלכם הם הגנות כוזבות. הם מבוססים על הנחות לא אמיתיות. הם אמורים להביא לכם אושר, יופי. אבל זה לא באמת יכול להיות כך. מכיוון שהשפה האנושית מוגבלת, תמיד קל להבין שלא כהלכה ולמצוא משמעות שונה לאותה מילה. עלינו לקחת זאת בחשבון, ולאמץ את הגישה שמילים הן רק תועלתיות. זה ימנע מכם להפוך אותן לאבן נגף או לגורם נוקשה שעומדים בדרככם. כשאנחנו מדברים על דימויים במובן שלנו, אנחנו יודעים למה אנחנו מתכוונים. אבל אנחנו תמיד יכולים לזכור שאנשים אחרים או אסכולות מחשבתיות אחרות חושבים על משהו אחר. זה ישמור על גמישות ההשקפה וימנע אי הבנה.

תגובה: אפילו בכתבי הקודש משתמשים במילה זו במובן השלילי. אנו קוראים בעשרת הדיברות "לא תעשה לך שום פסל", [במקור בהרצאה מופיע המילה 'דימוי']. אם כך הדרך בה אנו משתמשים במילה "דימוי" תואמת את המשמעות של התנ"ך: משהו שלילי, מדומיין, קפוא, מאובן. ואנחנו כן סוגדים לזה בדרכנו לספק אותו.

תשובה: כן, בדיוק.

תגובה: נראה שאנשים אינם מסוגלים ליצור דימוי של אלוהים, כי זה יהיה עיוות.

תשובה: הם לא יכולים ליצור צלם אלוהים. זה בלתי אפשרי לחלוטין. זה בלתי נתפס עבור המושג האנושי, המוח האנושי. זה בלתי אפשרי לחלוטין. אמתות הציווי נעוצה בהוכחה שלמרות הציווי הזה, אנשים עשו צלם אלוהים והתברר שזה פגע בצורה כל כך טראגית. זה הוביל לתפיסה האנתרופומורפית של אלוהים [ייחוס תכונות אנושיות ליצורים לא-אנושיים] שאמור להיות כמו אדם, תוך קיצוב עונש ושכר באופן שרירותי. זו התוצאה של יצירת צלם אלוהים.

נתתי לכם חומר למחשבה שיכול להפוך למאוד פורה עבורכם אם תבחרו לעשות זאת. אני הולך מכם עם כל ברכותינו, עם כוחנו. יהי רצון שהם יחדרו ויעטפו אתכם, שיעשירו אתכם, ושתמצאו דרכם כוחות מחודשים להמשיך בנתיב זה של חיפוש עצמי. איזה ברי מזל אתם! שכן, השחרור, השמחה והאושר האמיתיים הנובעים מזה נמצאים בידיים שלכם – בשקידה בנתיב זה של מציאת את אשר בתוכם החוסם את האושר והשמחה שלכם. המשיכו בעבודה, כל אחד מכם, למענכם, למען הסובבים אתכם, למען האנושות כולה ולמען היקום כולו. הֵיוּ מבורכים, הֵיוּ בשלווה, הֵיוּ באלוהים!

תרגום: חווה אילון

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation

PO Box 6010

Charlottesville, VA 22906-6010, USA

Call: 1-800-PATHWORK, or

Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.